

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Увп I 159/04
24.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока, Душанке Марјановић, Снежане Живковић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Ружом Урошевић, као записничарем, решавајући по захтеву "АА", за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Београду У. број 81/04 од 24. 03. 2004. године, са противном странком ББ, кога заступа БВ, адвокат, у правној ствари избора у звање, у нејавној седници већа одржаној дана 24. 05. 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба ББ и поништена одлука Савета "АА" број 2330/XI-6-1 од 22. 12. 2003. године, којим је одбијен, као неоснован, његов приговор поднет против одлуке Изборног већа туженог број 2213/1 од 28. 06. 2002. године о неизбору тужиоца у звање доцента за научну област (предмет) __.

Подносилац захтева за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Београду у захтеву наводи да је суд погрешно нашао да је одлука Савета туженог органа од 28. 06. 2002. године обухваћена повредом одредаба члана 199. и 235. Закона о општем управном поступку, јер је тај орган поступајући по приговору, размотрио све наводе из приговора, образложио своју одлуку и навео прописе на основу којих је спроведен поступак. Даље наводи да је Окружни суд прекорачио захтев из тужбе, с обзиром да је указао на неправилности које нису истицане ни у тужби, ни у приговору. Предлаже да Врховни суд Србије захтев уважи, побијану пресуду преиначи или укине и предмет врати на поновно одлучивање.

АА, у својству противне странке, није доставио одговор на захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 48. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96), Врховни суд Србије је нашао да захтев није основан.

Из списка предмета и образложења побијане пресуде произлази да је Окружни суд у Београду у управном спору правилно нашао да је одлуком туженог органа повређен закон на штету тужиоца, односно повређена правила управног поступка прописана одредбом члана 199. и 235. Закона о општем управном поступку, и за своју одлуку дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Врховни суд Србије је ценио навод подносиоца захтева да је Окружни суд приликом одлучивање у управном спору прекорачио границе тужбеног захтева, те указао на неправилности које нису истицане ни у тужби, ни у приговору, али је нашао да овај навод није основан обзиром да у управном спору суд није везан разлозима изнетим у тужби, у смислу члана 39. став 1. Закона о управним споровима, него

границама захтева из тужбе, а то је захтев да се оспорена одлука туженог органа у целини поништи, односно да се испита њена законитост у целини јер је у целини тужбом оспорена.

Са изложених разлога, а на основу одредбе члана 49. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 24. 05. 2006. године, Увп. I 159/04

Председник већа-судија

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар

Ружа Урошевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ